Lieta Nr.1A12003818
ECLI:LV:DAUT:2018:0703.1A12003818.4.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Krāslavā 2017.gada 3.jūlijā

Daugavpils tiesas tiesnese I.Stivriņa
izskatīja rakstveida procesā /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.PC292676-4401/5037.

Aprakstošā daļa

2018.gada 9.februārī plkst.11.38 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 313, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pa Vidzemes ielu Nr.138 no Pļavu ielas puses uz Ventas ielas pusi ar ātrumu 65 km/h, lai gan atļautais braukšanas ātrums ceļa zīmes Nr.519 darbības zonā - 50 km/h. /pers. B/ izmantoja N1 kategorijas automobili, kas reģistrēts ārvalstī un par kuru nav samaksāts noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis.

Ātrums noteikts ar ierīci STALKER DUAL DSR, Nr.DE007097, kļūda ±3 km/h, minimālais braukšanas ātrums 62 km/h, pārkāpums fiksēts ar video dienesta automašīnā Opel Mokka, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

Ar minēto rīcību /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā, Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3. un 9.[1]panta otrajā daļā noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta ceturtajā daļā un 149.[25]panta desmitajā daļā.

2018.gada 9.februārī Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Andžejs Truskovskis par minēto /pers. B/ rīcību sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG292676.

Par minētajiem pārkāpumiem /pers. B/ ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieka R.Širina 2018.gada 12.marta lēmumu Nr.PC292676 piemērots naudas sods 250 *euro* apmērā.

Nepiekrītot lēmumam, /pers. B/ to apstrīdēja Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes priekšniekam.

Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka A.Stivriņa 2018.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.PC292676-4401/5037 Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieka R.Širina 2018.gada 12.marta lēmums atstāts negrozīts, un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka A.Stivriņa 2018.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.PC292676-4401/5037 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC292676 /pers. B/ iesniedza tiesā sūdzību, kurā norāda, ka nepiekrīt lēmumam, ar kuru atstāts negrozīts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC292676, lūdz atcelt viņam uzlikto naudas sodu 250 *euro* apmērā. Norāda, ka viņam bija nopirkta braukšanas atļauja par 10 *euro*, bet tās esamību policijas darbinieki tehnisku iemeslu dēļ nevarēja pārbaudīt un plkst.11.58 sāka sastādīt protokolu par atļaujas neesamību. Pēc CSDD datiem atļauja bija aktīva jau plkst.11.40, tāpēc nav saprotams, uz ko balstās R.Širina lēmums par pārmērīgi liela soda piemērošanu, ja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25]panta desmitā daļa paredz naudas sodu 140 *euro*. Nekad iepriekš sūdzības iesniedzējs nebija pieļāvis pārkāpumus. Lūdz tiesu atcelt uzlikto naudas sodu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25]panta desmitās daļas un piemērot sodu tikai par braukšanas ātruma pārsniegšanu par 12 km/h līdz 40 *euro* vai brīdinājumu.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde nesniedza paskaidrojumu par sūdzību.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. No lietas dalībniekiem nav saņemts lūgums par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Tiesa, rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punkta nosacījumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]panta septītajā daļā noteikts, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai; vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīva pārkāpuma esamību vai neesamību un

noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektā daļa paredz: „kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā".

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC292676-4401/5037 ir šādi rakstveida pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC292676; Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieka R.Širina 2018.gada 12.marta lēmums Nr.PC292676; Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka A.Stivriņa 2018.gada 4.aprīļa lēmums Nr.PC292676-4401/5037; CSDD informācija par ārvalstīs reģistrēta transportlīdzekļa ar reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ ekspluatācijas nodokļa apmaksu par laika periodu no 2018.gada 9.februāra plkst.11.10 līdz 2018.gada 9.februārim plkst.23.59, CD-R disks ar videoierakstu no policijas dienesta automašīnas Opel Mokka, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, video ierīces STALKER DUAL DSR, Nr.DE007097, kurā 2018.gada 9.februārī plkst.11.38 fiksēti transportlīdzekļa Mercedes Benz Sprinter 313, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pārkāpumi.

Lietā esošie materiāli apliecina, ka ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieka R.Širina 2018.gada 12.marta lēmumu Nr.PC292676 sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta ceturtajā daļā un 149.[25]panta desmitajā daļā par to, ka 2018.gada 9.februārī plkst.11.38 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 313, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pa Vidzemes ielu Nr.138 no Pļavu ielas puses uz Ventas ielas pusi ar ātrumu 65 km/h. Lai gan atļautais braukšanas ātrums minētajos apstākļos bija 50 km/h (ceļa zīmes Nr.519 darbības zona). Ātrums noteikts ar ierīci „STALKER DUAL DSR", Nr.DE007097, kļūda ±3 km/h, minimālais braukšanas ātrums 62 km/h. Pārkāpums fiksēts ar video dienesta automašīnā Opel Mokka, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Turklāt /pers. B/ izmantoja N1 kategorijas automobili, kas reģistrēts ārvalstī, un tā vadītājs – persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvija, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli. /pers. B/ par minētajiem pārkāpumiem piemērots administratīvais naudas sods 250,00 *euro* apmērā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta ceturtā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[25]panta desmitā daļa noteic, ka par M1 un N1 kategorijas automobiļa, kas reģistrēts ārvalstī, izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā, ja tā vadītājs — persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz četrsimt *euro*.

Lietas materiāli apliecina un sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka 2018.gada 9.februārī plkst.11.38, kad ar tehniskiem līdzekļiem tika fiksēts ātruma pārkāpums apdzīvotā vietā, viņš vadīja ārvalstī reģistrēto transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 313, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

No lietas materiālos esošā CD-R diska ar videoierakstu no policijas dienesta automašīnas Opel Mokka, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, video ierīces STALKER DUAL DSR, Nr.DE007097 redzams, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums fiksēts 2018.gada 9.februārī plkst.11.38 ar policijas dienesta automašīnā esošo videoiekārtu. Videoierakstā redzams, ka transportlīdzekļa vadītājs brauca apdzīvotā vietā ar ātrumu 65 km/h.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punktam apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī viņam bija nomaksāts transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis.

Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 3.pants nosaka, ka transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa maksātājs ir transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs), kuram Latvijā ir reģistrēts vai tiek reģistrēts šā likuma 2.pantā minētais ar nodokli apliekamais transportlīdzeklis vai kura īpašumā, turējumā vai valdījumā esošajam šā likuma 2.pantā minētajam ar nodokli apliekamajam transportlīdzeklim Latvijā tiek izsniegtas tranzīta numura zīmes, vai persona, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kura dalībai ceļu satiksmē izmanto ārvalstī reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili.

Saskaņā ar šā likuma 9.[1]panta pirmo punktu transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli par ārvalstī reģistrēta M1 un N1 kategorijas automobiļa izmantošanu ceļu satiksmē maksā par dienu - 10 *euro*. Savukārt šī panta otrā daļa paredz, ka ārvalstī reģistrēta transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli maksā transportlīdzekļa vadītājs.

Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 9.[1]panta trešā daļa nosaka, ka ārvalstī reģistrēta transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli administrē Valsts ieņēmumu dienests un valsts akciju sabiedrība „Ceļu satiksmes drošības direkcija". No šī panta ceturtās daļas izriet, ka ārvalstī reģistrēta transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli iekasē, izmantojot valsts akciju sabiedrības „Ceļu satiksmes drošības direkcija" uzturēto elektronisko pakalpojumu sistēmu transportlīdzekļa un tā vadītāja identificēšanai.

Tiesa atzīst par nepamatotu un nepatiesu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī viņam bija nomaksāts transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis.

No lietas materiālos esošās CSDD informācijas izriet, ka par transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ /pers.B/, izmantojot autorizāciju CSDD elektronisko pakalpojumu izmantošanas sistēmā - e.csdd.lv, ir veicis ekspluatācijas nodokļa nomaksu par ārvalstīs reģistrētā transportlīdzekļa izmantošanu Latvijā par laika periodu no 2018.gada 9.februāra plkst.11.40 līdz 2018.gada 9.februārim plkst.23.59.

No CSDD kvīts par ārvalstīs reģistrēta transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli Nr*:WE18E061032113 izriet, ka par Lielbritānijā reģistrēto transportlīdzekli ar reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ nodokļa maksājums 10 *euro* apmēra veikts 2018.gada 9.februārī par laika periodu no 2018.gada 9.februāra plkst.11.40 līdz 2018.gada 9.februārim plkst.23.59.

No iepriekš minētā izriet, ka brīdī, kad 2018.gada 9.februārī plkst.11.38 tika fiksēts ātruma pārkāpums, /pers. B/ nebija nomaksājis transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli un tā nomaksu veica tikai tad, kad viņu apturēja policijas darbinieki par ātruma pārsniegšanu.

Lietā nav iegūti pierādījumi sūdzības iesniedzēja sniegtajam argumentam, ka policijas darbinieki tehnisku iemeslu dēļ nevarēja pārbaudīt transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa nomaksu.

Tiesa atzīst, ka šāda sūdzības iesniedzēja pozīcija izskaidrojama ar vēlmi izvairīties no administratīvās atbildības un soda. Šādi /pers.B/paskaidrojumi ir pretrunā ar sūdzības izskatīšanā gūtajiem pierādījumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa nosaka, ka tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais

pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tāpēc pievienojas iestādes lēmuma motivācijai. Tiesa, izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par izdarītajiem pārkāpumiem atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta ceturtās daļas un 149.^{25}panta desmitās daļas sankcijām ar naudas sodu 250 *euro* apmērā, tāpēc pārsūdzētais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots, tiesisks un atstājams negrozīts.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir pamatots un tā atcelšanai nav iemeslu, bet /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, tiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2018.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.PC292676-4401/5037, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā – 2018.gada 3.jūlija, iesniedzot sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnese I.Stivriņa